

MINÉRVA

BIBLIOTECA
PÚBLICA MADRID

1-3-1913

Quinzenari independent.

nº 18

Portaveu de la Secció MÍNERVA de L'UNIÓ DE MITJORN & GRAN.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Passeig de Gràcia, 47 de Barcelona.
Miljorn.—San Cristófol.

SUSCRIPCIÓ

A Espanya cada trimestre 0'50 pts.

A fora id. id. 0'60

Núm. solt 5 centims.

Les Normes ortogràfiques

(Continuació)

IV.

Els nexos grèco-llatins *ph*, *th*, *ch* i *rh* serán reemplaçats (com ja es custum de fer-ho) per *f*, *t*, *c*, *ñ*, *qu* i *r*; així, no s'escriurá *philosophia*, *theorem*, *cholera*, *chirópter*, *rhetòrica*, etc.; sino *filosofia*, *leo-rem*, *colera*, *quiropter*, *rètorica*, etc. S'excepciarán solament els mots com *chor* (del grec *xoeos*) diferenciat així graficament de *cor* (llatí *cor*).

Analogament la *v* grega, no serà transcrita per *y* siuo per *i*; així, no s'escriurà *systema*, *ethylic*, *rhymie*, etc., sino *sistema*, *etilic*, *ritme*.

V:

La *i* asil-labica darrera de vocal no s'escriurá *y* sino *i*. Ex: *aire*, *daiña*, *raima*, *empaitar*, *escairar*, *remai*, *rei*, *reina*, *meitat*, *noi*, *almoina*, *bdirós*, *avui*, *cuina*, *cuiraca*, *buidar*, *creia*, *duia*, *noia*, *remciar*, *baioneta*, *joiós*.

Cuant una *i* àtona presedida de vocal no es asil-labica o una *i* tònica no acentuada graficament vár darrera d'una vocal, l'absència dels distongs s'indicarà escrivint una dieresi sobre la *i*. Ex. *rei-na*, *reïnós*, *raïmenet*, *raïm*, *heroïna*, *reïx*, *menys preï*. Excepcions: No se escriurá *i* sino *í*: I. Dins les terminacions *ible*—*isme*—*ista*—*itat*. Ex: *in-creïble*, *egoisme*, *panteista*, *tenuïtat*. II. Dins les terminacions del verbs pertayents a la tercera conjugació. Exemple: *agrain*, *influir*, *influïr*, *in-fluiria*, *obeïm*, *obedi*, *constituit*, *constituida*. III. Darrera dels prefixes *co* i *re*. Exemple: *coïcidir*, *reimpressió*. Pero *reïx*; *reïxi*. IV. Darrera d'una vocal que porti un accent grafic. Ex: *continúi*, *estudii*.

VI.

La particula copulativa provinent de la conjunció llatina *et*, que els antics escrivien normalment *e* (jo e tu), serà escrita *i* (jo i tu), no *y* (jo y tu).

VII.

S'escriurán amb *l* doble (pronunciada *l+l*, no sols

els mots com *carretel-la*, *pol-ai-nel-li*, en els quals encara sol pronunciar-se el dit so, sinó en tots els mots erudits que en llatí presenten *ll* (o en grec *ll*), en els quals la transcripció tradicional catalana *ll* (pron. *l+l*) ha estat reemplaçada per la transcripció castellana *l* senzilla; itals son, entre altres, *allegoria*, *alliteració*, *allocució*, *allotrópic*, *allucinar*, *alludir*, *apellar*, *bellicós*, *cancel·lar*, *capillar*, *capillació*, *cel·lula*, *circumvallació*, *collaborar*, *collapsus*, *collateral*, *collació*, *collecta*, *collega*, *collegir*, *collissió*, *collocar*, *colloqui*, *constellació*, *crystallografia*, *destilar*, *ellipsa*, *emollient*, *equivalent*, *excellent*, *expellir*, *fillotxera*, *flagellació*, *follicol*, *gal·licisme*, *idili*, *illegal*, *ilegitim*, *illes*, *il·licit*, *illuminat*, *illuminar*, *illusió*, *illustre*, *impellir*, *installació*, *intelligent*, *libellula*, *malleable*, *maxillar*, *melliflu*, *metallurgia*, *millesim*, *nullitat*, *oscillar*, *palladi*, *pallitiu*, *Pallas*, *palli*, *parallel*, *parallaxe*, *pollen*, *Pollux*, *pullular*, *pusillanim*, *rebellió*, *repellir*, *satèlit*, *sibilla*, *sillaba*, *sillogisme*, *sollicitar*, *vacillar*, *velleitat*.

Però mentres no es convingui representar la *l* palatal altremetement que amb el símbol *ll*. Exemple: *aguella*, *aixella*, *sella*) la *l* doble serà escrita intercalant un punt entre les dues *l*: *carretel.la*, *potxinel.li*, *col.legi*, *intel.ligencia*, etc.

Seguirà.

Treballs escolars

PRIMAVERA

Quant acabavem es mes de Febrer va ploure i d'allavores tot s'ha canviat: es que han entrat dins el Mars i s'acosta sa Primavera. Es hermosa sa Primavera perque en ells els camps sonverts, els abres tenen fues i els aucells cantan ben alegres al temps que duen menjar a sos petitets. Canten els aucells ben vestits de plomes i hermosura del camp. Tot s'alegra en la Primavera, es benets que pasturen i el camp sembrat i el sol que mos encaleenteix.

18

M'agrada sa Primavera perque j'allavores no fa ni molt de fred, ni molta calor i el solet que no s'massa calent fa gana d'anar a passejar p'el camp. Aonf hi ha arbres plens de flors i les faveres que les treuen tant blanques que fan goig. A jo no hi cosa que mes m'agradi que sa primavera per que es l'estació més bella del any, mes que s'estiu que un s'aufega de tanta calor i que s'hivern que fa massa fred. ¡Viva sa Primavera!

CRISTÓFOL HUGUET

de 10 anys Alumne de l'Escola Pública
de Mitjorn-gran

ES CARBONÉS

Entrant un dia dins un bosc per passatjar vaig sentir cantà un russinyol. ¡Que hi cantava de be aquet auçell! Yo estava encantat i me vaig fé endins p'el bosc cuant vaig sentir cops de destral. Pam, pam, pam. ¿Qué eren aquells cops?

M'hi vaig acostar i van ser tres o quatre carboners. N'hi havia un qui tahava llenya, un altre la traginava i els altres componien sa sitja. Rosaven es troncs, ajuntats, fent paret qui acabava en punta a dalt. En mitj hi van deixar un furat com un sumerit. Van tapar aquell munt de llenya i hi van pigat foc. D'es cap d'algunes dies, hehi vaig tornar i ja era tot carabó; sa sitja estava desfeta i es carboners s'en endueu a n'es poble per vendrel i guanyar així s'aliment i es dels seus infants. Es trista sa vida des carboner qui ha de estar sempre dins sa barraqueta o fent carbó, però el demati se despert amb el cant del rossinyol i tot el dia el sent cantar. A jo no m'agrada esser-hi, pero si, sentir cantar els auçells.

PERE RIUDAVETS

de 11 anys Alumne de l'Escola Pública
de Mitjorn gran

ES MESTRES

Els e podem estimar molt a n'es nostrus mestres perque ells se cuidan de noltrus cuant som petits. Des de quatre o cinc anys ja tenen ets alumnes dins s'escola i les ensenyen moltes de coses, principalment a escriure, a llegir i a ser bons fiets.

Els mestres fan explicacions, perque ets atlots aprenguin més i de vegades en s'estiu les menen a passatjar a la muntanya. El dia que hi van; que hi estan de cùntents els atlots! Tot son piulus i crits d'alegria i amb ordre surten i van formats a passatjar i allà juguen i cerquen coses i animals per es museu de s'escola.

Quant els atlots tornen grans a devés deu anys ja saben molta lletra, i allavores se posen a fe feina i no van més a s'escola. Pero trob que tota sa vida s'han de recordar des mestres i l'han d'estimar.

LLORENS CAVALLER

de 9 anys Alumne de l'Escola Pública
de Mitjorn-gran

UNA PASSETJADA A LA MAR

Un dia jo i un amic meu, vam partir determinats a arribar a la mar. Camina, caminaràs cuant

vam ser a devora es cementeri s'amic me va dir. Yo estic cansat i no venc... Tot solef caminar qui te camiba, al cap d'una hora vaig arribar a la vorera de la mar. Allà hi havia un atlotet fitx d'un marinier qui anava descalç per sa vorereta i ses ones cuant arribaven li banyaven es peus i tot d'una se feia enllà. Dins la mar hi havia una barqueta i un mariné que hi pescava. Yo li vaig di:

—¿Que agafau molt de peix?

Y ell me va contestar:

—Avui n'agaf, pero ahí ni aquets dies passats no n'vaig poder agafar perque hi havia tempestat i els meus infants ni sa dona no van poder menjar. Si que es trista sa vida del marinier! vaig dir jo.

Al punt es fiet me va fer un crit: —Un vapor, un vapor! Me vaig girar i vaig veure una barca molt grossa qui passava aprop, treia fum per un fumeral i duia molta gent. ¡M'agrada veure un vapor gros d'aprop!

Vaig seguir diguent a n'es pescador: —Es esparsa sa vida des marinier! Y ell me va dir.

—Si, de vegades, sa dona mos espera dalt ses penyes i mira si mos veu, i te po de que qualc peix gros mos hiagi menjat. Dies no agafam res, a causa des mal temps, però hi ha dies que n'agafam molt i contents el venem i guanya uns cuants durus que mos bastan per menjar tota sa setmana.

—Voltros, els mariniers, sou com ses formigues qui arrepleguen en s'estiu prou menjar perque en s'hivern a causa del vent, moltes vegades no poden guanyar res. No convé sortir a pescar durant es temporals perque sa barca se gira i els mariniers naufragen.

Acabada sa conversa, vaig tornar cap a Mitjorn pensant que no es gaire bona sa vida des pescador.

A mi no m'agrada molt esser marinier.

BERNAT VILLALONGA

de 10 anys Alumne de l'Escola Pública
de Mitjorn-gran

ELS MOLINS

As Mitjorn tenim un molí a s'entrada des poble i m'el som mirat moltes vegades perque m'agrada veurel moldre. D'estiu, qui fa poc vent, no sol moldre gaire, per assò trob que son meillors els molins d'aigu o de foc perque tant en s'estiu com en s'hivern sempre molen. (si tenen blat).

Els molt agradosa sa vida des moliner. Te un asset i n'hi ha que menén un carret i de bon demati ja passen pes carrés arreplegant es blat que lis doyen pe ses cases i el duen a n'es molí. Aquet te una tramua, en ella es moliner hei tira es blat abaiix hi ha una gran mola de pedra viva qui roda molt de veres i tant com el blat hi cau, ella l'esclafa per un furat surt sa ferina i es moliner torna a voltar el poble amb s'ase o es carret per repartirla per ses cases.

Els molí d'aigu es mes pulit què's de vent perque te canals i per elles hi corra s'aigu, i jhu es alegre veurela com passa tant de veres! Es un molí molt hermós, pero es de foc deu ser encara mes pulit pero no puc di com està perque no n'he vist cap mai. ¡Benhaja es molí!

RAMÓN FAYES

de 10 anys Alumne de l'Escola Pública
de Mitjorn-gran

Por esos campos

EL ESTIERCOL.

III.

Terminado de colocar el estiercol en el estercolero, conviene cubrirlo con una capa de tierra buena, no muy espesa, ó se ha de echar más sobre él la al dia siguiente ó en los sucesivos, y de unos 4 ó 5 centímetros; no se valdrá elevar más.

El objeto de la tierra es el de que el aire no penetre demasiado en la masa del montón y active la fermentación más de lo necesario, á la vez que con su movimiento le arranque cantidades más ó menos grandes de amoniaco ó azoe.

Una vez hecho el montón ó montones en éstas condiciones, se producen todas las reacciones que son necesarias para hacerse el buen estiercol, que no son otra cosa que la destrucción de la goma de la paja y la celulosa por medio de la fermentación para poner en libertad á la vasentina, que mezclada á la materias azoadas, constituye la mantequilla negra de los estiércoles bien hechos.

La fermentación empieza por la parte líquida y en ésta por la urea, casi desde el momento en que ésta se halla en contacto con las camas, y gracias á la ayuda del aire y la humedad, el calor y los fermentos procedentes del intestino de los animales transformándose en carbonato de amoniaco.

Estos fermentos aparecen al microscopio bajo dos formas; la de esporos, ó forma inanimada, los cuales pasan al estado animado bajo la influencia del aire y la de bacterias ó forma animada, que son pequeños seres cortos, redondeados, medianamente ágiles y brillantes.

Estos animales tienen su máximo de vida y actividad á los 52°, resisten hasta los 70 y mueren entre 70 y 80 grados.

La urea sale completamente esterilizada de gérmenes de descomposición y puesta en aire puro se conserva siempre inalterable; pero un fermento procedente del intestino de los animales descubierto por Van Zieghene la transforma rápidamente en carbonato de amoniaco. El carbonato de amoniaco es muy volátil y él es el que produce el olor de los estiércoles, que se hace insopportable en las cuadras y locales mal ventilados. (Seguirá).

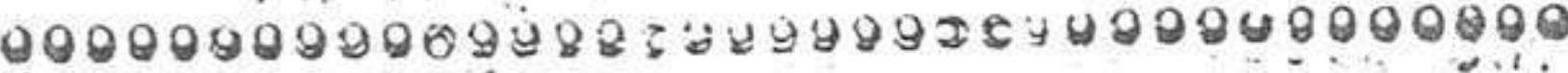
Binicudrell.

EXISTA

Dels mosos d'aquest terme que enguany han entrat en quinta amb el nombre que'ls ha pertocat.

Nombre	1	Llorens Galmés Fortuny.
"	2	Manuel Triay Moll.
"	3	Març Llufriu Coll, (Mitjorner)
"	4	Micolau Villalonga Pascual.
"	5	Juan Fullana Servera.
"	6	Gaspà Villalonga Carretero
"	7	Llorens Riudavets Gomila.

Nombre	9	Peré Pons Vinent.
"	10	Llorens Pons Sintes.
"	11	Rafel Melià Moll, (Mitjorner)
"	12	Juán Camps Ybòs,
"	13	Crístófol Gomila Vidal,
"	14	Juan Melià Gomila,
"	15	Gabriel Pons Rötger.
"	16	Josep Pons Gomila
"	17	Juán Sintes Pascual.
"	18	Antoni Mofà Pons.
"	19	Llorens Carreras Carreras.
"	20	Antoni Caules Taltavull.
"	21	Josep Portella Benejam, (Mitjorner).
"	22	Josep Villalonga Pons.
"	23	Marià Tomàs Triay.
"	24	Agustí Möbjö Camps.
"	25	Josep Pelegri Cardona (Mitjorné).
"	26	Antoni Fluxà Petros.
"	27	Ahtouf Pons Saura.
"	28	Llorens Pelegri Servera.
"	29	Francesc Camps Fluxà.

BONA RECEPTA

Veig, ainic, que amb grans afanys molta gent s'obre procura com es que sense malversació he doblegats noranta anys.

I no essent cap gran secret,
de urea, d'una vegada,
sa recepta que jo he emprada;
si la vols, aprofitet.

Dé com era atlot pussé
no passant en res sa mida,
m'he cercat gonyá la vida:
sens malgastá cap dublé.

A trenta anys me vaig casá;
sa dona m'ha feta l'olla
i mai he duita curolla
de paxxons ni menjussá.

He procurat amb ningú
mai del mon tení querella,
i amb ella: joh! lo que es amb ella.
mai hi ha hagut un tu per tu.

Dant a n'es cos lo que vol,
mai he anat de bal-landines;
m'he cofgat amb ses gallines
i m'he aixecat amb es soi.

A s'hora de deixá s'eina
en lloc de balandretjà,
m'en he anat a passejá
per reposá de sa feina.

S'empre he fet de no teni
cap pena llarc temps colgada.
ni he presa mai cap volada
ni enuig sense importar hi.

Si un dia no he estat trémper
m'he posat totd'una a dieta
que aquesta es sa mes condreta

